

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

Lapresse est le clairon vivant qui sonne la divine des peuples

ἤτοι=ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζῶσα σάλπιγξ, ἡ κροτοῦσα τὴν εὐφροσύνην τῶν λαῶν.
(Βικτωρ Οὐγκώ).

Επιπλοία συνδρομῆς διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δορ.2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δορ. 1.—Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ὅ.χ.3

Οἱ ἐπιστέλλοντες πρὸς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ καὶ ΣΥΝΤΑΞΙΝ δέον ν' ἀπευθύνονται — Ν. Δελακοβίαν—εἰς Ποταμὸν—Κυθήρων.

Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ Λαοῦ.

Τιμιότης
Φιλοπεντρία
Γνώσις
Ἀνεξαρτησία
Θέλησις
Εὐλικρίνεια
Δύναμις
Αὐτοπεποίθησις
Θάρρος
Δικαιοσύνη
Σταθερότης
Φιλολήθεια
Αὐτοθυσία
Νεότης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΛΑΚΟΒΙΑΣ

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ ΣΠΟΥΔΑΣΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Εἰς Καστροισάνικα κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου ὁ κ. Ν. Δελακοβίας ὁμιλήσας πρὸς τὸ πλῆθος εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων.

Τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῆς κοινῆς γνώμης ἀποτελεῖ ὁ λαὸς, ὁ γινώσκων καλλίστα τὴν ἀξίαν καὶ τὸ ποῖον ἐνός ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν μας συνεπὲς ὁ λαὸς μόνος του ἐλπίζω νὰ διακρίνῃ μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων, ποῖος εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις εἶνε ἱκανοὶ νὰ βουλευόνται καὶ νὰ νομοθετοῦν, ποῖος εἶνε ἐκεῖνος τοὺς ὁποίους βλέπει ὁ λαὸς δυσνόητον ὑπηρετοῦντας αὐτόν, καὶ ποῖος εἶνε ἐκεῖνος οἱ ὁποῖοι παρουσιάζονται εἰς τὰ Κύθηρα ὡς ἀν κομῆται μόνον τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν. Ὁ λαὸς ἄς σταθῇ καλῶς καὶ θὰ εἶρῃ μόνος του, τοὺς ἱκανωτέρους, τοὺς ἐντιμωτέρους τοὺς εὐλακρινεστέρους. Καὶ αὐτοὺς ἄς ψηφίσῃ εἰς τὸ ναί, ἐὰν θέλῃ νὰ εἶνε εὐτυχής, ἐὰν θέλῃ ἢ πατοῖς νὰ δοξασθῇ ἐν τῷ εἰρηνικῷ ἀγῶνι τῶν ἔθνων.

ΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Βάσις καὶ θεμέλιον ἐφ' οὗ ἐδράζεται τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα εἶναι ἡ ψῆφος τῶν ἐκλογέων. Δι' αὐτῆς οὗτοι οὐ μόνον ὑποδεικνύουσιν εἰς τὴν βασιλείαν τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ ἐπιδοκιμάζουσιν ἢ ἀποδοκιμάζουσιν ἢ τὴν δημοσίαν. Διὰ τοῦτο, ἐπὶ τὴν βουλὴν εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, γίνεται ἐκκλησις πρὸς τὸν λαὸν διὰ τῆς διαλύσεως τῆς βουλῆς καὶ προσκαλοῦνται οἱ ἐκλογεῖς ν' ἀποφανθῶσι τίς τῶν διαμαρτυρουμένων ἔχει τὸ δίκαιον.

Ἐν τούτοις ἂν καὶ τοιοῦτον κατὰ τὸ πολίτευμα ἔχῃ προορισμὸν καὶ σκοπὸν ἡ ψῆφος τῶν ἐκλογέων, οὐδέποτε οὗτοι ἀπὸ τοῦ 1842, ἀφ' οὗτοῦ ἰσχύει ἐν ἡμῖν τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, ἐξήσκησαν ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα, ἔτοι τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ πολιτεύματος, τὸ τῆς ψῆφου δικαίωμα.

Κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦν σύστημα οὐδέποτε ἐλάβετο εἰς τὰς μέγρι τοῦδε γινόμενας ἐκλογὰς προσήλθεν εἰς τὴν κάλπη οὐδ' ἔδωκε τὴν ψῆφόν του ὑπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν διάνοιαν νὰ ὑποδείξῃ τὴν κατάλληλον εἰς τὸν τόπον κυβέρνησιν ἢ νὰ ἐπιδοκιμάσῃ ἢ ἀποδοκιμάσῃ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν πολιτείαν τῶν κυβερνώντων τὰ κοινά. Ἐψήφισε πάντοτε καὶ ἐξακολουθεῖ ψηφίζων καὶ ἀποστέλλων εἰς τὴν βουλὴν, τὸν συγγενῆ ἢ φίλον, τὸν κομπάρον, τὸν ἱατρὸν, τὸν δανειστήν ἢ τὸν δι' ἄλλης τινὸς σχέσεως πρὸς αὐτὸν συνδεδεμένον ὑποψήριον. Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἐκλεγόμενοι, οἱ ἐν τῇ βουλῇ ἀλληλομαχοῦντες καὶ εἰς διάφορα κόμματα ἀνήκοντες, κατέρχονται ἔπειτα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐν κοινῷ καὶ ζητοῦσιν ἐν συνδυασμῷ τὰς ψήφους τῶν ἐκλογέων, καὶ περ οἱ μὲν τούτων ἦσαν συμπολιτευόμενοι, οἱ δ' ἑτέροι ἀντιπολιτευόμενοι καὶ ἐκαστος ἐξαρπάζοντες κατὰ τὸ κόμ-

ματὸς τοῦ ἄλλου τοὺς πατριωτικοὺς κεραυνούς του· ἅμα τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν ἐκ τῆς βουλῆς ἐν μόνον μέλημα κύριον καὶ πρώτιστον οὗτοι ἔχουσι, τὸ πῶς νὰ ἐπανεέλθωσι ἀλὶν εἰς αὐτὴν, καὶ πρὸς τοῦτο δὲν δυσκολεύονται νὰ συνδυασθῶσι πρὸς τοὺς χυλὲς ἐν τῇ Βουλῇ πολιτικούς ἐχθρούς των.

Τοῦτο δ' οὕτω σύνθηρές ἐστιν, ὥστε καὶ οἱ τῶν κομμάτων ἡγούμενοι συνεργοῦσιν εἰς τοὺς τοιοῦτους ἀλλοκότους συνδυασμούς, δακρύει ἐκαστος αὐτῶν μεριμνᾷ νὰ φέρῃ ἐν τῇ βουλῇ ὅσους πλείστους ἐπαχθοὺς.

Κυλιόμεθα λοιπὸν οὕτω ἀπὸ τοῦ 1843 εἰς τὸν πλημμελῆ καὶ ἀδιέξοδον τοῦτον κύκλον καὶ καυχώμεθα ὅτι πολιτευόμεθα συνταγματικῶς, ἐνῶ πράγματι οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐπολιτεύθημεν οὕτως οὐδ' ἐλειτούργησεν παρ' ἡμῖν ὑπὸ τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ πνεῦμα τὸ πολίτευμα. Τὸ δὲ πάντων χειρίστον, οὐδεὶς ἐσκέρθη οὐδ' ἐπραξέ τι ὅπως, θεραπευθῇ τὸ βίβλινον τοῦτο ἐλάττωμα, τὸ διακωλύον τὴν ἀληθῆ καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος.

Βεβαίως οὐδὲν νέον ἐξαγγέλλομεν ταῦτα γράφοντες, ἀλλὰ σκοπὸς ἡμῶν εἶναι οὐχὶ νὰ ὑποδείξωμεν τὸ τοῖς πᾶσι σχεδὸν γνωστὸν τὸ το κακόν, ἀλλὰ ἵνα παροτρύνωμεν τοὺς δυνάμενους νὰ ἐργασθῶσιν εἰς ἀνύψωσιν τῆς ἐκλογικῆς ψῆφου, εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῆς καὶ σύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ πολιτεύματος περιωπῆν. Εἶναι ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη κατεπειγουσα τὸ φρόνημα καὶ ἡ ψῆφος τοῦ ἐκλογέως νὰ ὑψωθῇ καὶ ἀντὶ αὐτῆς νὰ ἐκφράζῃ, ὡς μέχρι τοῦδε, τὴν πρὸς τὰ πρόσωπα συμπάθειαν καὶ ὑπόληψιν, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκφράζῃ τὴν πρὸς τοὺς κυβερνῶντας ἐμπιστοσύνην ἢ δυσπιστίαν καὶ νὰ ὑποδεικνύῃ τοὺς κυβερνήσαντας ἀνάγκη νὰ μεταβληθῇ ἡ ψῆφος τῶν ἐκλογέων, ἀπὸ προσωπικῆς, οἷα νῦν ἐστίν, εἰς ψῆφον περὶ τῆς κυβερνήσεως.

Ν. Δελακοβίας.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Οὐ μόνον στενωτέρω, ἀλλὰ καὶ ἐπιδεικτικωτέρω, τὰς περὶ τῶν ἐκλογῶν, ἀποβαίνει ἡ συνάφεια τῶν ὑποψηφίων πρὸς τοὺς μέλλοντας νὰ ἀναδείξωσιν αὐτοὺς βουλευτάς. Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶνε κυριεῦον στοιχεῖον τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων τῶν παραγόντων τούτων, ὁμολογοῦμεν ὁμῶς, ἐπὶ ἐν τῇ διαχύσει ταύτῃ καὶ τῇ ἀφρόνῳ σπονδῇ ὑποσχέσεων, πολλάκις εἰς στιγμὰς εὐθυμίας διδομένων, θὰ ἐπεθυμοῦμεν αὐστηροτέραν τὴν ἐννοιαν τοῦ βάρους τῶν λόγων ἐκάστου ὑποψηρίου, ἐρεκτικωτέραν δὲ τὴν ἀξίωσιν ἐκάστου ἐκλογέως, ὑποσχομένου μὲν εὐμενῆ τὴν ψῆφον, ἀλλ' ἔχοντος καὶ κάτι τι νὰ ψιθυρίσῃ εἰς τὸ οὖς τοῦ ὑποψηρίου, ὅπερ οὕτως ἀπιδέχεται μετ' ἀνενδοιάστου τόνου καταφάσεως. Καὶ ἐδῶ ὀλισθαίνουμεν ὅλοι. Ὀλισθαίνουμεν ὡς ἄτομα, ὀλισθαίνουμεν

ὡς κοινωνία ἀνθρώπων, ὀλισθαίνουμεν ὡς πολιτικὴ κοινωνία. Ἐκεῖνο τὸ κάτι τι, τὸ μετὰ γλυκεροῦ τόνου ψιθυρίζομεν εἰς τὸ οὖς τοῦ ὑποψηρίου βουλευτοῦ, εἴτε ἐντὸς τοῦ οἴκου, εἴτε εἰς δημόσια μέρη, καθ' ἣν ὥραν συγκρούονται τὰ ποτήρια, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ λείψῃ ἡ τοῦλάχιστον οὐσιωδὴς νὰ μετριασθῇ, ἤθελον λείψῃ τὰ δεινὰ τῆς Πολιτείας ἡ τοῦλάχιστον ἤθελον οὐσιωδὴς μετριασθῇ. Τί εἶνε δὲ τὸ κάτι τι τοῦτο; Εἶνε μία χάρις προσωπική, ἀθεσμος πολλάκις, ἣν ὁ ἐκλογεὺς, ἐκμεταλλεόμενος τὴν ἀνάγκην τοῦ ὑποψηρίου, ὑποβάλλει καὶ ἐπιβάλλει εἰς αὐτόν, καὶ ἣν οὗτος ἔχει τὴν ἀντιδράσιν νὰ ἀποδεχθῇ ἐν γνώσει πολλάκις, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς εἶνε ἀδύνατος. Καὶ οὕτω συνομολογεῖται τὸ συμβόλαιον τῆς συναλλαγῆς μεταξὺ ἐκλογέως καὶ ὑποψηρίου, τὸ κυροῦσιν τὴν συναλλαγὴν μεταξὺ βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ. Καὶ ἐπὶ ἐπιτίθεται τις κατὰ τοῦ βουλευτοῦ, τοῦ λιποψυχούντος εἰς τὴν αὐστηράν ἐκτέλεσιν τῶν βουλευτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, δίκαιον εἶνε νὰ ἀναιμιανίσκῃται ὅτι ὁ βουλευτὴς ἐκεῖνος κατέστη τοιοῦτος, διότι μετ' ἀξιοκατακρίτου ἀδρότητος ἐσκόρπισεν ὑποσχέσεις, σπλευρούσας τὸ πολιτικῶς νόμιμον καὶ ἄς ἐὰν δὲν ἐδίδεν, δὲν θὰ ἀνεδεικνύετο ἴσως βουλευτῆς.

Τὸ ζήτημα, ὅπερ θίγομεν τὴν ὥραν ταύτην, εἶνε τα μάλα σπουδαῖον, καὶ τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ ἐξίρει ἡ ἀποψὶς τῆς ἐπιρροῆς, ἣν δύνανται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν δημοσίων ὑποθέσεων οὕτως ἢ ἄλλως ρυθμιζομένων. Ἐκ τῶν χιλίων, ἐκ τῶν ὀκτακοσίων ἢ πεντακοσίων ὑποψηφίων βουλευτῶν πόσοι ἔχουσι τὸ θάρρος νὰ καλῇσιν τὴν γλώσσαν τῆς ἀληθείας εἰς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτῶν, καὶ νὰ δηλώσωσιν εἰς αὐτοὺς ὅτι προκειμένου νὰ ἐξελεθῶσι βουλευτὰί πίνοντες εἰς τὸ οἶνονπωλεῖον, θωπεύοντες ὑπουλως καὶ ὑποκριτικῶς τοὺς ὤμους τῶν ἐκλογέων, καὶ ὑπισχνόμενοι ἀδιστακτικῶς, ὅτι ἂν κανοναρχήσῃ εἰς αὐτοὺς ὁ ἐκλογεὺς, προκρίνουσι νὰ μὴ θέσωσι κάλπην, ἢ ἐὰν τεθῇ ἀγνοία καὶ ἀρνήσει αὐτῶν, ἐννοοῦσι νὰ ἀπόσχωσιν, ἀναχωροῦντες ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς ἐκλογῆς. Ἀμφιβάλλομεν ἐὰν εἶνε πολλοὶ οὗτοι θὰ ἠυχόμεθα δὲ νὰ ἦσαν καὶ δέκα μόνον. Ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλεσμα, πρὸς ὃ ἐρᾷ ἐκαστος ὑποψήριος βουλευτῆς, εἶνε ν' ἀναδειχθῇ βουλευτῆς, καὶ ἀδιάφορον πῶς ὁ ἀναδειχθῇ. Ἰδοὺ μεγάλη πληγὴ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Κοινωνίας! Καὶ ἐπὶ ἐξελέγη καὶ εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου, τὸ συμβόλαιον, ὅπερ συνομολογήσῃ πρὸς τὸν Μεριστοφίλῃ, ἀρχεται ἀπλούμενον μὲ τὰ πεφυρακτωμένα αὐτοῦ ἄρθρα ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν του. Αἱ αἰτήσεις τῶν διορισμῶν εἰς δημοσίας θέσεις ἀθροαὶ ἐπέρχονται προφορικῶς, καὶ ἐπὶ σιωπῇ τὸ στόμα, λαλοῦσιν αἱ δέσμαι τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιστολῶν.

Αἱ ἀποφυλακίσεις φυλακισμένων, αἱ πληρεῖς βασιλικαὶ χάριτες, οἱ μετριασμοὶ τῶν ποινῶν, αἱ ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς

υπηρεσίας, αἱ ἀναβολαὶ ἀπὸ τῶν πιέσεων τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, αἱ ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, παντοῖαι ἀλλὰ αἰτήσεις καὶ χάριτες, καταφθέρουσαι τὸ νόμιμον καθεστῶς, ἐκρήγνυνται ὑπὸ τὰς ὀφείας τοῦ ἐμβροντήτου βουλευτοῦ, ὅστις οὐχὶ νὰ βουλευθῇ δὲν ἔχει καιρὸν, ἀλλ' οὔτε ν' ἀναπνεύσῃ, καὶ ὅστις ὡς τὴν σπουδαιοτάτην ἀνάγκην κρίνει ποῦ νὰ εὕρῃ καταφυγίον ἀπὸ τῶν διωγμῶν τούτων, καὶ τί νὰ ἐπινοήσῃ ὅπως καθησυχάσῃ ἀδυσωπήτους ἀπαιτητάς. Ἀλλ' ὅταν συνέκρουε τὸ ποτήριον ἐντὸς τοῦ οἴνοπωλείου, κατέφρασκε δέ, χαριέντως, μειδιῶν, εἰς τὴν αὐθάδη πολλὰκις ἀζῶσιν τοῦ ἐκλογέως, δὲν ἐγνώριζεν ὅτι θὰ ἐπῆρχετο στιγμή, καθ' ἣν θὰ ἐπεζητεῖτο ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὀφείλης: Ὅταν ἔστεργε νὰ σκορπίζῃ πανταχοῦ ὑποσχέσεις καὶ βεβαιώσεις ἐπαγγελομένας τὴν θεραπείαν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν προσωπικῶν συμφερότων, δὲν ἐγνώριζεν ὅτι αἱ ὑποσχέσεις αὗται καὶ ἐπαγγελίαι ἤθελον ἀνδρωθῇ εἰς ὄφεις, καὶ ἤθελον μέχρι ἀποπνιγμοῦ περιβάλλει τὸ σῶμά του: Ἀλλ' ἐφρονήσεν ἴσως ὁ υποψήριος αὗτος ὅτι ἐάν δὲν ἐπετύγχανεν ὡς βουλευτῆς, ὃ ἀπετύγχανεν ἡ Ἑλλάς ὡς κράτος, ὅπως σῶσῃ δὲ τὴν Ἑλλάδα ἔστεργε νὰ θυσιάσῃ τὴν ἀλήθειαν! Τοιαύτη δυστυχὴς διευρυνθῇ ἡ κατάστασις τοιαύτην ἀσῶχαν νὰ διαμορφωθῇ, τοιαύτην ὑπεκίνησαν καὶ ὑπεστήριξαν αὐτήν, υποψήριοι καὶ ἐκλογεῖς, καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ λίαν ἀτελεῖ καὶ λίαν διεστραμμένην ἔχοντες ἐννοίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων των. Καὶ δὲν ἐννοεῖ ὁ Ἕλλην ἐκλογεὺς, ὅτι συναλλαττόμενος αὗτος πρὸς τὸν υποψήριον τραυματίζει ἐαυτὸν καὶ τὰ συμφέροντά του, φρονεῖ δὲ τὴν Πατρίδα του, ὡς Κράτος καὶ ὡς Ἰδέαν λαμβανομένην!

ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Ἰδοὺ τὸ ψήφισμα ὅπερ ἐξέδωκεν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ δήμου μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Στρατηγοῦ Κορωναίου, τοῦ ὁποῦ τὸν θάνατον κλαίουσιν τὰ Κύθηρα.

Ἀριθ. 2.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΟΤΑΜΙΩΝ

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ καὶ τῶν κάτωθι υπογεγραμμένων μελῶν.

Συνεδρίασαν σήμερον τὴν 20 Ἰανουαρίου τοῦ 1899 ἔτους ἐκτάκτως ἐν τῷ δημαρχικῷ καταστήματι.

Ἀκούσαν τοῦ κ. Δημάρχου προτείναντος ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἐκ τοῦ Δήμου μας τούτου καταγόμενος στρατηγὸς Πάνος Κορωναῖος ἀποθανὼν ὡς τηλεγραφικῶς ἀνηγγέθη αὐτῷ χθὲς ἐν Ἀθῆναις, πολλαχῶς εὐηργέτησε τὸ τε ὅλον ἔθνος ἰδίᾳ δὲ τὸν Δῆμον τοῦτον, δέον ὅπως προσηκόντως τιμῇ τὸν Δῆμον τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συεφθὲν

Ὅτι ὄντως ὁ μεταστάς Πάνος Κορωναῖος στρατηγὸς μεγάλως εὐηργέτησε καὶ τὴν ὅλην πατρίδα καὶ ἰδίᾳ τὸν Δῆμον τοῦτον,

Ἐκφράζον τὴν βλάβην τοῦ λυπῆν ἐπὶ τῷ συμβάντι καὶ.

Διερχομένου τ' ἀληθῆ αἰσθήματα τῶν δημοτῶν Ποταμίων.

Ἀποφάσινεται ὁμοφώνως

1) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ αἰοιδίου μεταστάτος.

2) Νὰ τελεσθῇ μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῆς τῇ 24 τρ. μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν εἰς ὃ νὰ παρασταθῇ ὁ κλῆρος καὶ αἱ δημοτικαὶ ὀρχαί.

3) Νὰ κλεισθῶσι τὸ τε Δημαρχικὸν κατάστημα καὶ ἅπαντα τὰ σχολεῖα τοῦ Δήμου ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς 22 μέχρι τῆς 24 τρ. μηνὸς συμπεριλαμβανομένης, εἰς ἐνδειξιν πένθους.

4) Νὰ ἀποσταλῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος τῷ ἀδελφῷ τοῦ μεταστάτος Ἀχιλλεῖ καὶ

5) Πρὸς τοῦτο χορηγεῖ εἰς τὸν κ. Δημάρχον πίστωσιν δραχμῶν διακοσίων (200) ἣν ἀναγράφει ἐν τῷ Κεφαλαίῳ ΙΣΤ' τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῆς προσθήκης καὶ 500 ἐδαφίου ὑπὸ τὸν τίτλον δι' ἀγορὰν στεοῦ κατὰ τεθεσμένου ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ Πάνου Κορωναίου στρατηγοῦ καὶ τέλεσιν μνημοσύνου. καὶ

Ἀνατίθῃσι τὴν ἐκτέλεσιν τούτων, τῷ κ. Δημάρχῳ.

Τὰ Μέλη

Ἀντ. Κομηνός, — Κ. Καστρίσος

Ἐμμ. Μεγλοκοκινόμος

Φ. Σάμιος Ν. Βενάρδος

Δ. Σαγλανίκης

Ὁ Πρόεδρος

Κοσμάς Ἀντ. Φριλιγκος

Ὁ Πρωτοκολλητής

Π. Ἐλ. Φιρδοκλής

Τὴν παρελθούσαν δὲ Κυριακὴν ἐτελέσθη μεγαλοπρεπέστατα ἡ ἐπιμνημόσυνος τελετὴ ἐν τῷ ναφ τῆς Ἱλαριωτίσης. Παρίσταντο οἱ τέως βουλευταὶ κ. κ. Στάης καὶ Καλούτσος, ἅπαντες οἱ ἱερεῖς τοῦ δήμου, Ποταμίων, ὁ Δημάρχος μετὰ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Τὸ προσωπικὸν τοῦ σχολαρχείου καὶ ὅλοι οἱ δημοδιδάσκαλοι τοῦ δήμου, ὁ συνωστισμὸς δὲ τοῦ πλήθους ἀπερίγραπτος.

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον ὁ κ. Ν. Δελακοβίας υποψήριος βουλευτῆς τῆς ἐπαρχίας μας φόρον εὐγνωμοσύνης ἐκπληρῶν. ὡς ἐκ τῶν πρώτων μαθητῶν τῶν ἐξελεσθέντων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξεν ἰδρυτής, καὶ λόγῳ συγγενικοῦ καθήκοντος ἐξεφώνησε τὸν ἀμέσως κατωτέρω ἐπιμνημόσυνον λόγον.

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ.

Ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος, ἡ φωνὴ τοῦ δήμου Ποταμίων, ἥτις τὴν στιγμήν ταύτην ἔρχεται δι' ἐμοῦ τοῦ ἀνεψίου τοῦ θανόντος, ν' ἀντηχήσῃ πένθιμος καὶ εὐγνωμονοῦσα, ἐν τῇ ἐπιμνημοσύνῳ ταύτῃ τελετῇ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς πατρίδος μας Στρατηγοῦ Πάνου Κορωναίου, εἶνε φωνὴ παντός κυθηρίου, ἀναπέμποντος μεθ' ἡμῶν τὴν στιγμήν ταύτην εὐχὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς του.

Τὴν ἐκφρασίαν δὲ τῆς βρεῖας θλίψεως τῶν συμπατριωτῶν μας, τοῦ εὐεργητηθέντος δήμου μας, ἀναλαμβάνων τὴν στιγμήν ταύτην, ἀναλογίζομαι ὅτι Πινδάρου γλυκύφθογγον φόρμιγγα ἔπρεπε εἰς χεῖρας μου νὰ κρούω, ὅπως δυνθῶ νὰ μέλω τὰς γενναίας καὶ ὠφελίμους πράξεις τοῦ πατριάρχου τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τοῦ γενναίου τῆς Πατρίδος στρατιώτου, τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ δήμου Ποταμίων, τοῦ Στρα-

τηγοῦ Κορωναίου, περὶ τοῦ ὁποῦ ἡ δύνατο νὰ λεχθῇ τὸ τοῦ οὐρανοδόξμου Ἰωάννου.

«Οὐκ ἐξ αἱμάτων ἐγεννήθησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν».

Ὁ τελαμόνιος αἷς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπῆθανεν. Προσωπικότης πανελλήνιος ἐξήγησεν. Μεγάλη τῆς πατρίδος ὄρυς κατέπεσε. Τὸ ἰθνηκὸν Πάνθειον ἦνοιξε τοὺς κόλπους του καὶ ἐδέχθη τὸ σεμνὸν σκήνωμα λεοντοθύμου στρατιώτου ὅστις δὲν κατύχητε μὲν ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, δὲν ὑπῆρξεν ὁμως ὀλιγώτερον αὐτῶν ἥρωας. Ὑπῆρξεν ὅστων ἐκ τῶν ὁστέων τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ἐκ τῶν ὁποίων, μὴ ἀνεχθέντες τὴν καταδολιεύσιν τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν τῆς πρώτης δυναστείας, εἰς σκιερὰς διειραδὰς τῆς ἐλευθερωθείσης πατρίδος μας «διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐσδεδσαν δύναμιν πυρός, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας καὶ ἐγεννήθησαν ἰσχυροὶ πρὸς πόλεμον».

Ὁ στρατηγὸς Κορωναῖος τοῦ ὁποῦ τὸν βίον, τὸν τε στρατιωτικὸν καὶ πολιτικόν, θέλει κρίνει ὁ ἱστορικός τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, ἐγεννήθη ὅταν τὰ καλλικέαδα πτηνὰ διὰ τοῦ ἁσματος τῶν ἐχαίρειτον τὴν ἀφίξιν τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1808, ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ ἰδιαιτέρα ἡμῶν πατρίς γεραίρει καὶ πανηγυρίζει τὴν ἐπέτειον μνήμην τῆς προστατίδος τῶν Κυθῆρων, τῆς Μηριτιδιωτίσης, εἰς τὴν Μονὴν τῆς ὁποίας ἐνεκα ταῦτο, μετ' ἄκρας εὐλαθείας πάντοτε προσήρχετο. Ὁ στρατηγὸς Κορωναῖος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐγαλουχήθη ὑπὸ τὴν λάμπιν καὶ κλαγγὴν τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν ὄπλων, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ πᾶν ἐνέπνευεν ἐνθουσιασμόν καὶ ἡρωισμόν, ἐνεκα τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγῶνος, διὸ καὶ γιγάντιος τὸ σῶμα ὑπῆρξε καὶ μεγαλοπρεπές. Ἐγεννήθη ἐν Κ)πόλει καὶ ἀνετράφη ὡς οἱ ἀριστοκράται Φαναριώται καὶ μέχρι τελευταίας στιγμῆς ἐνεθυμεῖτο ἀκόμη ὅτε παιδίον δν, τὸ Βυζάντιον ἐλαβεν ὀψιν ἀγρίαν, ὅτε ἐγνώσθη ὅτι ὁ Ὑψηλάντης διήρχετο τὸν Προῦθον καὶ ὁ Μωριάς καὶ ἡ Ρούμελη μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ Γερμανοῦ εἶχον ἀνυψῶσαι τὸν λαβρόν τῆς ἰθνεγενσίας καὶ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτῃς ἀνθισμέναις ραχοῦλαις τῆς καὶ στὰ πελάγη τῆς τὰ γαλανὰ, ἤκούετο ἡ φωνὴ τῆς Ἐλευθερίας. Ἰὰ 90 περίπου ἔτη τοῦ βίου του ἔφερε μετὰ νεανικῆς ζωηρότητος καὶ θαλερότητος, διατηρήσας μέχρι τῆς τελευταίας του πνεύσεως, τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἐξοχὸν διάνοιάν του, τὴν εὐγλωττίαν του, τὴν γενναιοσύνην τῆς καρδίας του καὶ τὴν ἀκαταδολήτον δύναμιν τοῦ χαρακτῆρός του. Τὸ ἐν ταῖς φλεψὶ αἷμα τοῦ στρατηγοῦ Κορωναίου αἷμα εὐγενές, ἐπέταπτεν αὐτῷ εὐθὺς ἐκ παιδικῆς ἡλικίας νὰ προσενέγκῃ ἐαυτὸν τῇ πατρίδι. Ἐφ' ᾧ καὶ καταταχθῇ τὸ πρῶτον ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ Κερκυρας καὶ μετὰ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου συστηθείσῃ τοιαύτῃ ἐν Ναυπλίῳ ἐξ ἧς μετὰ διετεῖς σπουδὰς ἐξῆλθε φέρων τὸν βαθμὸν ἀνθυπασιστοῦ τοῦ πυρεβλ. Ἐκτοτε καὶ μέχρι τῆς οὐνεως τοῦ βίου του εἶτε ὡς πολιτικός εἶτε ὡς στρατιωτικὸς ὄρων ὁ πατριωτισμὸς ἀνέφλεγεν εἰς τὰ στήθη του τὸν διακαῆ ἔρωτα τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ἀναγεννήσεως, μετὰ σεβασμοῦ μνήμην τοῦ ἀξιωματοῦ, ὅτι, ἡ πατρίς εἶνε τιμιώτερον καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ συγγενὼν καὶ οἰκείων.

Τὸ ὄνομά του ἀνεγράφη εἰς τὰς αἵματοςτάλακτους σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς Κρήτης, λα-

θών μέρος εις 2 επαναστάσεις ταύτης. Τὸ δυνάμειον του ὑπῆρξε πάντοτε πύλεμος ὑπὲρ τῶν δούλων ἀδελφῶν μας. Ἡ Κρήτη πάντοτε εἶχε κηρύξει τὴν ἐνωσίν της, ὅλοι δὲ οἱ ἄλκιμοι ἄνδρες τότε, ὁ Βαρνέβας, ὁ Σμολένσκις, ὁ Βότσαρης, ὁ Ζυμβρακάκης, ὁ Ψυχας, ὁ Δημακόπουλος, ὁ Σακουτζάκης, ὁ Μάνος, ἐσπεύδον ἵνα ἐνωθῶσι με τοὺς επαναστάτας τῶν λευκῶν ὀρέων. Ὁ Κορωναῖος τότε ἀρνεῖται τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐθιφυλακῆς, πωλεῖ τὰ ἐπιπλά του καὶ ὑποθηκεύει ἐν κτήμα του καὶ με δέκα χιλιάδας δραχμὰς ἐπιβαίνει βρατσέρας μεθ' ἧς, μετὰ κινδυνώδεις ταξείδιον ἀφικόμενος εἰς Κρήτην, ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνου. Ἦτο ὁ μόνος ἀρχηγὸς ὁ κατανήσας τὸ πνεῦμα καὶ τὸν τρόπον τοῦ πολεμεῖν ἐν Κρήτῃ. Πάντοτε ἀψιμαχίας, πάντοτε ἐπιθέσεις, ἐξαντλούσας τὸν στρατὸν τοῦ Μουσταφᾶ, οὗ ὑπῆρξεν ὁ οὐσιωδέστερος ἀντίπαλος καὶ ἐνυχλητής. Ἀποφύγων τὰς τακτικὰς μάχας ὑπῆρξε νικητὴς εἰς ὅλας του τὰς ἐπιθέσεις, κατ' ἐξοχὴν ὅμως ἐξετιμήθη εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Ἀρκαδίου. Φρονῶν ὅτι οἱ τέλειοι στρατιωτικοὶ μόνον ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν μορφοῦνται καὶ οὐχὶ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν βουλῶν διὸ καὶ ἐπανειλημμένως εἶχε σταλεῖ εἰς γενικὰ γυμνάσια ἐν Εὐρώπῃ, καὶ μέρος ἔλαβεν εἰς πλείστας μάχας. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Ἀλγερίας ὑπὸ τῶν γάλλων. Τῷ δὲ 1854 ἐστρατοπέδευεν εἰς τινα παρὰ τὸν Δούναβιν πεδιάδα μετ' ἑλλήνων ἐθελοντῶν, σῆτινες ἀπετέλεσαν τὴν Ἑλληνικὴν λεγεῶνα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν του, τὴν δοξάσαν τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα παρὰ τὸ Γαλάζιον.

Κατὰ τὴν μάχην ταύτην, καθ' ἣν ὁ στρατηγὸς Κορωναῖος μόνος του ἐφορήσας κατέλαβε τουρκικὸν κανονοστάσιον, τρέψας εἰς φυγὴν δι-σχιλίους τουρκούς, ἐθριάμβευsen ἡ ἑλληνικὴ ἀνδρεία, ἐφ' ᾧ καὶ τῷ ἀπενεμήθη βωσικὸν παράσημον, ὅπερ καὶ μόνον ἔφερεν ἐν τελεταῖς. Εἰς τὰς Ναυπλιακὰς επαναστάσεις ἔλαβε μέρος μετὰ τοῦ Γρίβα, τοῦ Μπότσαρη καὶ τοῦ Ζυμβρακάκη ἐπληρώθη δὲ ἐν τῇ μάχῃ καθ' ἣν ἐφανευθῆ καὶ ὁ Διοβουνιώτης.

Ὁ ἐπιλόγος τοῦ βιβλίου τῆς ἱστορίας του, ἀνήκει εἰς τὴν Πατρίδα μας, ἀνήκει εἰς τὸν ὅμιον Ποταμίον· οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ ἔθμου Ποταμίων ἰδίως, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν πρόκειται νὰ φωνήσωμεν τὸ αἰώνια ἢ μνήμη του, πρέπει νὰ ζητήσωμεν ἐξιλίσωσιν πρὸ τῆς σεβαστῆς Μνήμης του, πρέπει νὰ ζητήσωμεν συγγνώμην διὰ τὴν τελευταίαν μας πρὸς αὐτὸν ἀγνωμοσύνην.

Ὁ Στρατηγὸς Κορωναῖος ὑπῆρξε μέγας εὐεργέτης τοῦ ἔθμου Ποταμίων, τοῦτον δ' ἀντήμειψε ὁ ἔθμος μας διὰ ψευδοφίας τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἐλησμονήσας, διότι οὐδέποτε ἦτο δυνατόν νὰ λησμονηθῇ. Εἰς τὴν τελευταίαν του δὲ ἀποτυχίαν συνετέλεσαν πρὸ παντός ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους εὐηργέτησε, ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἐπροστάτευσεν. Ποῖοι εἶνε αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἔθμου μας, τοῦ ἔκτοτε ὀρφανοῦ, τοῦ ἔκτοτε ἄνευ προστατῆτος ὡς εἶνε γνωστοί, διότι καὶ τότε, ὅπως σήμερον ἔνα ἐπιδιώκουν σκοπὸν τὴν ὀρφάνιαν τοῦ ἔθμου. Τὸ ἀντιλαμβάνομαι δὲ ὅτι ὡς εἶνε γνωστοὶ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου σας συγγνώμην.

Διὰ τὸν ὅμιον Ποταμίων ὁ Στρατηγὸς Κορωναῖος δὲν ἀπέθανεν, ὁ Στρατηγὸς Κορωναῖος ζῇ καὶ θὰ ζῇ ἐν ὅσῳ τὰ ἔργα του ζῶσι. Λυπηρὸν μόνον ὅτι ἀπῆλθε τοῦ κόσμου πρὸ τῆς 7 Φεβρουαρίου, τὴν ὁποίαν ἀνυπομόνως ἀνέμεναν, ὡς

μοὶ ἔλεγε, ἵνα πληροφορηθῇ, ἐὰν οἱ ὀμιῶται Ποταμίων ἔβαλαν γνώσιν, ἐὰν οἱ ὀμιῶται Ποταμίων ἤρχισαν νὰ σκέπτονται διαφορετικὰ.

Καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ταύτην. Χαιρετῶ ἐν-δακρὺς τὴν μεγάλην σκιά σου, Στρατηγέ Κορωναῖε, ἐνδοξε κυθῆρε καὶ μεγάλε εὐεργέτα τοῦ ἔθμου μας, καὶ εὐχομαι εἰς αὐτὴν μνήμην αἰετῶν μεταξὺ τοῦ Κυθηρικοῦ λαοῦ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ πολλοὶ φίλοι μου ἐκλογεῖς με ἤρώτησαν δι' ἐπιστολῶν τῶν ποῖον θὰ ὑποστηρῇω εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς δηλῶ διὰ τῆς παρούσης ὅτι ὡς Ποταμίτης καὶ ἀληθὲς φίλος τοῦ τόπου μας θέλω ὑποστηρίξει ὁλοψύχως τὸν συγχώριον καὶ παιδικόν μου φίλον κ. Νικόλαον Δελακοβίαν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχω πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ πεποίθησιν, ὅτι θέλει φροντίσει διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν κακῶς ἐχόντων τῆς ἐπαρχίας μας καὶ προσφέρει πλείστας ὑπηρεσίας εἰς τε τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μας καὶ λοιπὴν Ἑλλάδα, ἐπαξίως τῶν σπουδῶν ἃς ἔκαμε ἐν Εὐρώπῃ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΛΕΒΟΥΝΗΣ
λογιστὴς τοῦ ὑποκαταστήματος
Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐν Βολῳ.

Ν. ΔΕΛΑΚΟΒΙΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΣΠΟΥΔΑΣΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μήλου εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὸ φέρων τὸν Πρίγκηπα Νικόλαον ἀτμόπλοιον «Θεσσαλίαν» τὴν 9 π. μ. τῆς προχθῆς διήλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἐξηκολούθησε τὸν πλοῦν αὐτοῦ πρὸς τὴν Κρήτην.

Εἰς κύκλους ὑψηλοῦς ἐλήφθησαν αὐθεντικαὶ πληροφορίες ἐκ Κρήτης κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας ἐν Κρήτῃ κ. Βιλλιώτης ἀπὸ τῆς ἀρίστως τοῦ Πρίγκηπος εἰς τὰ Χανιά δὲν ἔπαισε ραδιοῦργων τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν καὶ παριστῶν αὐτὸν ὡς ὄργανον τῆς Ρωσσίας.

Ἐπίσης δι' ἐκθέσεων του παριστᾶ τὴν κατάστασιν τῆς Κρήτης ὡς μὴ εὐάρεστον καὶ ψευδῶς μάλιστα παρουσιάζει τοὺς Ὀθωμανοὺς τοῦ Ἡρακλείου ὡς βισσοδομοῦντας ἐναντίον τοῦ Πρίγκηπος.

Ἐκτὸς τούτων ὁ Βιλλιώτης παρέστησε καὶ αὐτὸς τὸ θρυλληθὲν ταξείδιον τῆς Βασιλίσσης, ὡς σχετιζόμενον μετὰ τὴν Ρωσικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ὁ Πρίγκηψ.

Πάντα ταῦτα ἐγένοντο γνωστὰ καταλλήλως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἥτις πεισθεῖσα ὅτι δὲν παρίστα τὰ πράγματα τῆς Κρήτης ὡς εἶχον ἀπεφάσισε τὴν μετὰ-θεσιν αὐτοῦ ἐκ Κρήτης.

Μία μεγαλοπρεπὴς τελετὴ θὰ λάβῃ χώραν τὴ Πάσχα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τῆς Ἀκροπόλεως. Ὅπως κατὰ τῆς ἀρχαιότητος αἱ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου διεσπαρμέναι ἑλληνικαὶ ἀποικίαι διὰ νὰ καταδείξωσι τὸν σύνδεσμον αὐτῶν πρὸς τὴν Μητρόπολιν διοργανῶν ἐκτάκτους πομπὰς καὶ ἐστελλόν ἰδιαιτέρως ἀπεσταλμένους μετὰ δώρων αὐτῶ καὶ οἱ ἑλληνικώτατοι τῆς Κύπρου κάτοικοι μὴ ἀποκτήσαντες ἀκόμη τὴν ἐλευθερίαν των ἀλλὰ θέλοντες ν' ἀποδείξωσι τὸν σύνδεσμον τῶν ἑλληνικῶν ἀποικίων ἀπεφάσισαν καὶ ἐμπράκτως νὰ ἀποδείξωσι τοῦτο.

Πρὸς τοῦτο ἀπέστειλαν εἰς Σύρον ἀντιπρόσωπόν των ὅστις θὰ ἔλθῃ εἰς συμφωνίας μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς Π. Ἐταιρείας πρὸς μίσθωσιν ἑνὸς ἀτμόπλοιου.

Ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπιβῶσιν ὅλοι οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων τῆς Κύπρου. Καὶ κατὰ πρότερον θὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν Κρήτην διὰ νὰ χαιρετήσουν τοὺς γενναίους αὐτῆς προμάχους ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει των. Μεθ' ὧ θὰ ἔλθουν ἐδῶ καὶ θὰ ἀνέλθουν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἔπου θὰ καταθέσουν χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ τοῦ Παρθενῶντος, Ἡ ἱερὰ αὕτη τελετὴ θὰ προσλάβῃ πανηγυρικὸν χαρακτήρα διότι θὰ ὑποδεχθῶσιν αὐτοὺς μετὰ σημαίων καὶ μουσικῶν οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου οἱ μαθηταὶ ὅλων τῶν Γυμνασίων καὶ Σχολείων τῶν Ἀθηνῶν, οἱ διάφοροι Σύλλογοι καὶ Φιλαρμενικαί.

Ἐπεστράφησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὑπογεγραμμένα τὰ διατάγματα τῶν ναυτικῶν μεταβολῶν. Διὰ τῶν διαταγμάτων τούτων τοποθετοῦνται.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπάρχου τοῦ θωρακοδρόμους «Ὀλγας» ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Τσαμαδός.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Β. Ἐπιτρόπου τοῦ Ναυτοδικείου ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Θ. Μιζῆς.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ τμηματάρχου τοῦ ὁλοκροῦ ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Ε. Τυμπάκης.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπάρχου τοῦ «Ν. Μικρούλη» ὁ πλωτάρχης κ. Π. Ζώτος.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπάρχου τῶν «Ψαρών» ὁ πλωτάρχης κ. Α. Κουντουριώτης.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπάρχου τῆς «Υδρας» ὁ πλωτάρχης κ. Α. Σωτηριάδης.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπάρχου τῶν «Σπετσῶν» ὁ πλωτάρχης κ. Α. Μικρούλης.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπάρχου τοῦ πάρωνος «Ἀρεως» ὁ κ. Μωραΐτης.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐφόρου τοῦ πυροβολικοῦ ἐν Ναυστάθμῳ ὁ πλωτάρχης κ. Δ. Καλογιάννης.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος ἐν Ναυστάθμῳ ὁ πλωτάρχης κ. Χ. Ἀρβανίτης.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ Ναυτοδικείου ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Βλαχόπουλος.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ διοικητοῦ πληρωμάτων ὁ κ. Κοτζῆς.

Τίθεται εἰς διαθεσιμότητα ὁ πλοίαρχος κ. Ν. Ζίγκας.